

Nr 511

Av herr **Hedlund m. fl.**, *angående åtgärder till främjande av olika former av sparande.*

Det måste vara angeläget för samhället att på olika sätt främja medborgarnas strävanden att genom sparande skapa sig ökad trygghet för framtiden. För många människor framstår sparande i form av försäkringar som den bästa vägen till en ökad trygghet. Andra däremot kan ha större fördel av sparande i eget hem, i egen rörelse, i bank, i aktier eller på annat sätt. Enligt vår mening bör det vara självklart, att samhället skall söka främja de olika formerna av sparande för tryggheten på ett likvärdigt sätt.

Vid nuvarande bestämmelser är emellertid sparande i eget hem, i egen rörelse o. d. missgynnat i skattehänseende i förhållande till sparande i form av försäkringar. Denna olikhet i sparandets villkor har givetvis blivit ännu mer markerad, sedan den obligatoriska tilläggs pensioneringen genomdrivits.

Särskilt för vissa grupper är sparande i annan form än pensionsförsäkringar av stor betydelse för ålderdoms-, invalid- och efterlevandeförsörjningen. För jordbrukare och andra företagare är pensionering inom den egna rörelsen i regel den lämpligaste formen. För villaägare är på samma sätt sparande i det egna hemmet oftast det bästa sättet att öka den ekonomiska tryggheten för framtiden. Det bör enligt vår mening skapas möjlighet till skattefri avsättning av visst begränsat belopp av inkomsten i egen fastighet och egen rörelse. Dessa medel bör ligga som en pensionsfond i fastigheten eller rörelsen. Många människor, inte minst jordbrukare, villaägare och småföretagare, har möjlighet att spara endast genom amorteringar av skulder. Det är därför angeläget att amorteringssparande till visst begränsat belopp stimuleras genom rätt till avdrag vid beskattningen.

Även övriga former av frivilligt sparande för ökad trygghet bör främjas genom skattefrihet intill visst belopp, såsom bostadssparande även av annat slag än ovan nämnts, sparande på särskilt pensionskonto i bank eller annan kreditinrättning, aktiesparande o. d.

Riksdagen hemställde i fjol hos Kungl. Maj:t om skyndsamt utredning rörande åtgärder för att främja olika former av långsiktigt sparande och försäkringar, som kan vara av betydelse för ålderdoms-, invalid- och efterlevandeförsörjningen. Man förutsatte härvid, att denna utredning kunde ske antingen genom den pågående utredningen om sparstimulerande åtgärder eller på annat sätt. Särskilt underströks vikten av att snabba utrednings-

resultat och åtgärder uppnåddes. Såvitt vi har oss bekant har ännu inte något initiativ i detta syfte tagits.

Det framstår som ett angeläget rättvisekrav, att olika former av frivilligt sparande av betydelse för individernas ekonomiska trygghet, i beskattningshänseende får en behandling, som är likvärdig med den som tillkommer premier till den allmänna tilläggs pensioneringen. Även ur samhällsekonomisk synpunkt synes oss detta nödvändigt. Det tvångssparande, som den obligatoriska tilläggs pensioneringen innebär, har en negativ inverkan på det personliga och frivilliga sparandet. De ökade produktiva investeringar, som behövs för framtiden, ställer krav på ett ökat frivilligt sparande och därmed också på att detta sparande uppmuntras på ett skäligt sätt.

Med stöd av vad som ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om skyndsamt utredning om framläggande av förslag rörande olika åtgärder till främjande av långsiktigt sparande i egen rörelse, sparande i egen fastighet och annat bostads-sparande, amorteringssparande, aktiesparande, sparande på pensionskonto i bank eller annan kreditinrättning och andra former av frivilligt sparande av betydelse för ålderdoms-, invalid- och efterlevandeförsörjningen i enlighet med motionens syfte.

Stockholm den 27 januari 1960

Gunnar Hedlund

Nils G. Hansson

Anders Pettersson

i Skegrie

i Dahl

S. G. W. Wahlund

Per Svensson

J. Onsjö

i Stenkyrka

J. W. Pettersson

Sven Vigelsbo

i Norregård